Ac3Ge-19130728-02

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. (286) — 3,886

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 10 ΛΕΠΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 28 Ἰουλίου 1913.

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΚΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α'. ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος . . . . . λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος . . . . . » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 — ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ *ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ*

Ἄρθρα Συνεργατῶν

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Δύσθυμον εἶνε τὸ ἄρθρον τῶν «Ἀθηνῶν» τῆς 26ης Ἰουλίου καὶ δυνάμενον νὰ ἐμπνεύσῃ ἀπογοήτευσιν εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὸ ψυχικὸν σθένος καὶ τὴν εὐρύτητα τῶν σκέψεων τοῦ πολιτευτοῦ συγγραφέως καὶ τὸν σκοπόν, πρὸς ὃν οὗτος ἀποβλέπει, ὅταν συνιστᾷ ἐγκαρτέρησιν μόνον καὶ ἐλπίδας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης ἐν Βουκουρεστίῳ.

Καὶ ἔρχεται εὐθὺς τὸ ἐρώτημα: πῶς αἱ «Ἀθῆναι», ἡ λελογισμένη αἰσιοδοξία καὶ ἡ ἐμπνευσμένη διορατικότης, τῶν ὁποίων κατὰ τὰς κρισιμωτέρας περιόδους τῆς Βαλκανικῆς ἀνεμοζάλης ἐνέπνευν τὸ θάρρος καὶ ἔδιδον ἐνίσχυσιν εἰς πάντας, πῶς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀσφαλοῦς εἰσόδου τῆς χώρας ταύτης, εἰς τὸν λιμένα τοῦ μεγαλείου, καταλαμβάνονται ὑπὸ μελαγχολίας, ἀντὶ νὰ ὑπερεκχυλίζωνται ἐξ ἀγαλλιάσεως; Καὶ δίδω τὴν ἀπάντησιν: δὲν πρόκειται περὶ δυσθυμίας, ἀλλὰ περὶ συναισθήματος τῆς συνολικῆς εὐθύνης καὶ τῶν πολυσχιδῶν δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν, ἀκριβῶς, ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς διεξαγωγῆς τῆς μεγάλης πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως. Καὶ ἡ ἐπίγνωσις τῶν εὐθυνῶν πρὸς διάπλασιν τῆς Μεγάλης Πατρίδος, καθιστᾷ τὸν σκεπτόμενον ἐπιφυλακτικὸν καὶ διστακτικὸν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς χαρᾶς, καίτοι κρατεῖ εἰς χεῖράς του τὴν ἐπιτυχίαν, διότι, ἡ διορατικότης του διακρίνει τοὺς κινδύνους τοῦ μέλλοντος καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ ἐπαναπαυθῇ ὁ λαὸς αὐτὸς εἰς τὰς δάφνας του, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, ἀλλὰ τὸν θέλει νὰ παραμείνῃ ἄγρυπνος, νηφάλιος καὶ ἐν διαρκεῖ ἐργασίᾳ διὰ ἀντιμετωπίσῃ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Καὶ εἶνε εὔλογον τὸ συναίσθημα καὶ αὐτὸ θὰ ἐπικρατήσῃ παρὰ τῷ λαῷ, ὅστις ἐπείσθη πλέον, ὅτι τὰ πάντα μόνον παρὰ τῆς ἰδίας του ἐργασίας καὶ προβλεπτικότητος δέον νὰ ἀναμένῃ, καθόσον παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν εὐνοιῶν καὶ προστασιῶν καὶ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν περίοδον τῶν σροβρῶν ἀνταγωνισμῶν τῆς ἐπικρατήσεως. Χάριν δὲ τοῦ σκοποῦ τούτου, τοῦ ἱεροῦ, πρέπει μιᾷ ψήφῳ νὰ δοθῇ πᾶσα ἐνίσχυσις εἰς τοὺς εὐτυχεῖς συντελεστὰς τῆς σημερινῆς εὐτυχίας, τὸν δαφνοστεφῆ Βασιλέα ἡμῶν καὶ τὸν περινούστατον πρῶτον Του Σύμβουλον, ἵνα θέσωσι στερρὰ τὰ θεμέλια τοῦ νέου καὶ μεγάλου ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος.

Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ Βουκουρεστίου δὲν εἶνε ἐκείνη, ἣν ἐπόθησε τὸ Ἔθνος καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτοῦ, ὅταν ὑπεσύροντο εἰς τὸν παρὰ τῆς Βουλγαρίας, τόσον δολίως, κηρυχθέντα ἀδικώτατον πόλεμον. Εἶνε ἀληθὲς, ὅτι ἡ εἰρήνη, ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν τῇ Ρουμανικῇ πρωτευούσῃ, δὲν εἶνε ἐκείνη, ἣν ἐδικαιοῦτο ν' ἀπαιτήσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἀφοῦ συνέτριψε τὴν Βουλγαρίαν, ἀφοῦ ἔχυσε ποταμοὺς αἵματος, ἀφοῦ ἐδαπάνησεν ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, ἀφοῦ ἀπέδειξε τοὺς Βουλγάρους ἀναξίους νὰ κατέχωσι θέσιν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ οἰκογενείᾳ, διὰ τὴν σκληρότητά των καὶ τὸ ἀπολίτιστόν των. Ἀλλὰ, κατὰ τὸν Σουετόνιον, «ζῶμεν φύσει ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα» καὶ τοῦ φιλοσοφικοῦ τούτου δόγματος, ἀνάγκη νὰ ὑποστῶμεν τὴν ἐπίδρασιν, ἄνευ μεμψιμοιριῶν, διότι οὐδὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν εἰς τὸν συμφεροντολογικὸν δαίμονα τῶν ἰσχυρῶν, ἢ τὴν ἐργασίαν ἡμῶν, τὴν συστηματικὴν, τὴν μέλλουσαν νὰ ἀναγνωρισθῇ ἕνεκα τῆς ἐκπολιτιστικῆς αὐτῆς φύσεως καὶ παρ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν θυσμενῶς πρὸς τὴν φυλήν μας διακειμένων.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ ὑπογραφεῖσα εἰρήνη δὲν ἐκπροσωπῇ πλήρως τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς τὸν πόθον, ἀποτελεῖ ὅμως αὕτη, μετὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφείσης κατ' Ἰούνιον τοῦ 1913, τὸν λαμπρότερον καὶ περιφανέστερον σταθμὸν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σταδιοδρομίας καὶ τὸν σταθμὸν αὐτὸν ὀφείλομεν νὰ ἑορτάσωμεν καὶ νὰ πανηγυρίσωμεν, χάριν τοῦ Ἔθνους, χάριν τῆς Φυλῆς.

Δὲν ἑορτάζομεν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τὰ συντελεσθέντα περίλαμπρα καὶ ἱστορικὰ γεγονότα, ὧν ἡ ἐπίδρασις θέλει εἶσθαι μεγίστη καὶ ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἄποψιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν εὐρείαν, τὴν ἐκπολιτιστικὴν, τὴν προοδευτικὴν, ὧν ἰσχυρὸς παράγων καθίσταται ἡ μεγαλυνθεῖσα Ἑλλὰς ἐν τῇ Ἀνατολ. Εὐρώπῃ. Δὲν πανηγυρίζομεν τὰ Βουλγαρικὰ καὶ τὰ Τουρκικὰ λάφυρα, ἀλλὰ τὴν ὑπερηφανίαν καὶ τὴν ἑνότητα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ἥτις διὰ τῆς αὐτοθυσίας της, τῆς ἀνδρείας της, τῆς λόγχης της ἐκαθάρισε τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἄγους, ἀνύψωσε τὴν κυανόλευκον ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Ἠπείρου καὶ ἠσφάλισε τὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Κρήτης καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Πανηγυρίζομεν, διότι οὐδὲν ὀφείλομεν εἰς τὴν ἐπετείαν καὶ τὴν εὐμένειαν τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλὰ τὸ πᾶν εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις τόσον εἶχε παραγνωρισθῆ. Εἶνε δὲ μεγίστη ἀφορμὴ χαρᾶς δι' ἕνα λαὸν ὅταν πεισθῇ περὶ τῆς ἰσχύος του, περὶ τῆς ζωτικότητός του, περὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του καὶ μόνον τὸ συναίσθημα τοῦτο διπλασιάζει τὴν ὑπεροχήν του καὶ τὸν καθιστᾷ ἱκανὸν νὰ μεγαλουργῇ πάντοτε.

Πρέπει τέλος νὰ ἑορτάσωμεν καὶ νὰ μὴ σφιγχθῶμεν εἰς τὸν στυγνὸν μανθάνον τῶν ἐλπίδων καὶ τῆς ἐγκαρτερήσεως, μόνον, διότι, ὀφείλεται εἰς τὸν πολλαχῶς ταλαιπωρηθέντα καὶ θυσιασθέντα καὶ πενθήσαντα λαὸν ὀλιγόστιγμος ἀνάπαυλα, διότι ὀφείλομεν διὰ τῶν ἐπευφημιῶν ἡμῶν νὰ ἐνθαρρύνωμεν, διὰ τὴν μέλλουσαν ἐργασίαν, τοὺς πολεμικοὺς καὶ πολιτικοὺς τῆς χώρας ἡγέτας, διότι εἶνε ἀ- [illegible] ἐξωτερικῆς ἐπιβεβαιώσεως, τὸ μέγεθος τοῦ συντελεσθέντος ἔργου καὶ τὰς θριαμβευτικὰς, ἃς διὰ τοῦ Βασιλέως του κατήγαγε, νίκας ἐν τῷ προκριματικῷ ἀγῶνι, ὅστις μᾶς ἐξησφάλισεν ἤδη ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῷ μεγάλῳ σταδίῳ, ἔνθα θὰ λάβωσι χώραν οἱ ὁριστικοὶ ἀγῶνες τῆς Ἀνατολῆς.

Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀγῶνας τούτους ἀπαιτεῖται μακρὰ εἰρηνικὴ προπόνησις, μακρὰ περισυλλογὴ καὶ ἐπίμοχθος ἐργασία καὶ ταύτα ἐξησφάλισεν ἡμῖν ἡ χθὲς συντελεσθεῖσα ἐν Βουκουρεστίῳ εἰρήνη, διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ αἰσθανθῶμεν ὄχι ἁπλῶς «αἴσθημα ἀνακουφίσεως διὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου», ἀλλὰ χαρὰν ἀνυπόκριτον

ΙΩ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

Προχθὲς τὸ βράδυ ἡ ἰδιοτροπία τῆς τύχης, μ' ἔπηρεν ὡς φύλλον βένδρου καὶ μ' ἔφερνε ἀπάνω εἰς ἀνθοδέσμην διαμαρτυρομένων κυριῶν καὶ δεσποινίδων.

Τρεῖς κυρίαι καὶ πέντε δεσποινίδες, κατήρτιζαν συμφωνίαν ἀγανακτήσεως, εἰς ἔθνη τὴν ἔκτασιν τῶν ἀργυροψυχείων τῆς γυναικείας φωνῆς.

— Νὰ γράψετε !...

— Τί κατάστασις εἶν' αὐτή !

— Γιατὶ δὲν μιλεῖτε σεῖς οἱ δημοσιογράφοι γιὰ τέτοια ζητήματα.

—Ἄλλαις σαχλαμάραις εἴρετε καὶ τὴς γράφετε...

— Νὰ διαμαρτυρηθῆτε.

Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα πάμπολλα ἐλέγοντο [illegible] τὴν ἐλεήσαστον γυ[illegible] κοναδικὸν σκο[illegible] τίποτε.

[illegible] δεσποινίδες, αἱ ἀποτε[illegible] κουθοῦσαι τὴν καθιερω[illegible] τοῦ ν' ἀναπνέῃ κανεὶς [illegible] τὸ Φάληρον— Τρίτην [illegible]ν— κατέβησαν εἰς τὸ [illegible]πτην.

[illegible] ν' ἔπρεπε, ἀπεφάσισαν εἰς [illegible] εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ [illegible]ράσεις τῶν ὁποίων ἡ ἐκτί[illegible]ανυπολογίστους δυσκολίας. [illegible] εἰς τὸ τράμ μὲ τὴν ἰδέαν, [illegible]ρουν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅπως [illegible] εἶλαι αἱ ὁδοὶ ἄγουσιν εἰς [illegible] τράμ αὐτὸ ἔφθασεν εἰς τὴς [illegible]μάτησεν ἐκεῖ.

[illegible] τὰς Ἀθήνας θὰ περάσετε [illegible]

[illegible] λόγος. Ἀλλὰ τὸ ἄλλο ἤρχετο [illegible]αιὰν Φάληρον, μὲ κλειστὰς [illegible] τὴν ἀνοικτίρμονα ἐπιγραφὴν «Πλῆρες».

Κυρίαι καὶ δεσποινίδες, ἔπρεπε νὰ περιμένουν. Μία ἀπὸ αὐτὰς ἐπλησίασε μὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἀγωνίας τὸν ὁδηγὸν καὶ τοῦ εἶπε.

—Σὲ παρακαλῶ, ἀνοιξέ μου ν' ἀνέβω. εἶμαι προσκεκλημένη εἰς γεῦμα στὰς ὀκτὼ καὶ πρέπει ν' ἀνέβω εἰς τὰς Ἀθήνας.

Ὁ ὁδηγὸς ἐκύτταξε τὴν κυρίαν μὲ βλέμμα γεμάτον σκληρότητα καὶ τῆς εἶπε.

— Στὰς ὀκτώ; Μὰ τώρα, κυρία μου, εἶνε ἐννέα. Θάχουν φάη πιά.

Ὀπτασία κρεμασμένου κουταλιοῦ ἐταλαντεύθη εἰς τὰ θλιμμένα μάτια τῆς κυρίας.

Ἐπὶ τέλους ἔφθασεν ἕνα τράμ ἀπὸ τὸ Φάληρον καὶ ὁ ἀπηλπισμένος ὅμιλος ὥρμησεν.Εἰς τὸν ἐξώστην, χονδρὸς κύριος, φυσῶν ὡς φάλαινα στενοχωρημένη, (Παρένθεσις: Χονδροὶ κύριοι δαιτὶ ἔχουν τὴν μονομανίαν νὰ ταξειδεύουν μὲ τὸ τράμ ἐνῷ διὰ τῆς λευφόρου Συγγροῦ, ὁ περίπατος θὰ ἐχορησίμευε καὶ ὡς κούρα;) Χονδρὸς κύριος, εἶχε στριμωχθῆ μεταξὺ δύο ἄλλων, κατέχων θέσιν ζαμπονίου εἰς σάντουϊτς.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Ἐλεοῦσαν ὁ χονδρὸς κύριος, προέβη εἰς τὸ ἀπονενοημένον διάβημα νὰ κατέβῃ. Ὄχι μόνον ὁ ἐξώστης τοῦ τράμ ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τοῦ βαγονίου ὑπέστη διαφόρους διακυμάνσεις, ἀναπάλσεις, κλυδωνισμούς. Ἐπὶ τέλους ὁ χονδρὸς κύριος ἐξεσφενδονίσθη εἰς τὸ ἔδαφος καὶ τὸ τράμ ἐπροχώρησεν.

Ὀλίγον μετὰ τὴν Καλλιθέαν ὁ ὁδηγὸς ἐγύρισεν ἐξηγριωμένος, ἐσταμάτησε τὸ τράμ καὶ εἶπε πρὸς τὸ περιεχόμενον.

—Ποῖος ἐκτύπησε τὸ κουδούνι;

— Κανείς.

— Τί θὰ πῇ κανείς ; Τὸ κουδούνι ἐκτύπησε.

— Μὰ δὲν ἐκτύπησε.

Ἐκτύπησε, δὲν ἐκτύπησεν, ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολύ, χωρὶς μέχρι τέλους ν' ἀποδειχθῇ ἂν ἐκτύπησε κανεὶς τὸ κουδούνι ἢ ὄχι. Οἱ ἐπιβάται ἐπέστρεψαν εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι κανεὶς δὲν εἶχε κτυπήσῃ τὸ κουδούνι. Ὁ ὁδηγὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἀθήνας μὲ τὴν ἀκλόνητον βεβαιότητα ὅτι κάποιος ἐκτύπησε τὸ κουδούνι Ἡ ἀπορία θὰ ὀφίσταται καὶ μετὰ 3542 ἔτη.

Εἰς τὸ μεταξὺ ὅταν οἱ ἐκδρομεῖς τοῦ Φαλήρου ἔρθασαν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ ὡρολόγιον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τῆς Κομποστέλλας ἐσήμαινε τὴν δεκάτην νυκτερινὴν ὥραν.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Τὰ θαλάσσια λουτρὰ

Συζητοῦν ἀκόμη οἱ ὑγιεινολόγοι ἐὰν τὰ θαλάσσια λουτρὰ πρέπει νὰ γείνωνται τὸ θέρος μόνον ἢ καὶ τὸν χειμῶνα. Πολλοὶ ὑποστηρίζουν τὸ πρῶτον καὶ προβάλλουν ὅτι τὸν χει[illegible] θάλασσα εἶνε πολὺ ψυχρὰ καὶ ἡ ἀτμό[illegible]

Τούναντίον οἱ ἄλλοι δεικνύουν ὅτι [illegible] κρασία τῆς θαλάσσης παραλλάσσει κατὰ [illegible] καὶ ὅτι εἰς μέρη τινὰ εἶνε τὸν χειμῶνα ἡ ἀτμ[illegible] οἷα εἰς ἄλλα κατὰ τὸ θέρος. Οὕτω ἐκεῖνοι, οἵτινες λούονται κατὰ τὴν 15ην Ἰουνίου εἰς Μάγχην θὰ ἠμποροῦσαν ἀξιόλογα νὰ κάμνουν τὸ λουτρόν των τὴν 15ην Δεκεμβρίου εἰς τὴν Νίκαιαν.

Τὸ ἄλλο ἐπιχείρημα τῶν πρώτων, ὅτι ἵνα ἐπέλθῃ ἡ φυσιολογικὴ ἀντίδρασις, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ὠφέλειαν τοῦ λουτροῦ, ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρξῃ μεταξὺ τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ τῆς θαλάσσης ἡ διαφορὰ τῆς θερμοκρασίας ἡ παρατηρουμένη κατὰ τὸ θέρος, τὸ θεωροῦν ἀβάσιμον οἱ ἀντιφρονοῦντες, διότι πιστεύουν οὗτοι, ὅτι ἡ σωτηρία αὕτη ἀντίδρασις εἶνε φυσικὴ καὶ αὐτόματος, ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἔχουσα τὴν πηγὴν αὐτῆς καὶ ἄσχετος πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν θερμοκρασίαν, διότι τότε θὰ ἠδυνάμεθα καὶ νὰ τὴν προκαλῶμεν διὰ τεχνητῆς θερμοκρασίας τῆς αἰθούσης τῶν λουτρῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κανεὶς ὑγιεινολόγος δὲν παραδέχεται.

Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν τῶν τελευταίων τούτων εἶνε ὅτι δυνάμεθα νὰ παίρνωμεν τὸ λουτρόν μας καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἡ τροφὴ τῶν παίδων

Αἱ μητέρες συνηθίζουν καὶ οἱ ἰατροὶ ἄλλως τὸ συνιστοῦν, νὰ τρέφουν τὰ παιδιά, κατὰ τὴν βρεφικὴν των ἡλικίαν, μὲ τροφὰς χυλώδεις. Τὴν μέθοδον ταύτην θεωρεῖ λίαν ἐπιζήμιον Ἄγγλος ἰατρὸς, συμβουλεύων ἐπάνοδον εἰς τὴν παλαιὰν δίαιταν τῶν στερεῶν τροφῶν.

Συνήθως προτιμοῦν τὰς χυλώδεις τροφὰς, διότι πιστεύουσιν, ὅτι αὗται μὴ ἀπαιτοῦσαι μάσησιν χωνεύονται εὐκολώτερον. Τοῦτο χαρακτηρίζει ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς ὡς πλάνην. Εἶνε ἀνάγκη νὰ συνηθίσωμεν νὰ τρώγουν ἀπὸ μικρὰ τὰ παιδιὰ τροφὰς στερεὰς, διότι τρεφόμενα διὰ χυλοῦ συνηθίζουν νὰ καταπίνουν τὰ φαγητὰ ἀμάσητα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ὀλέθριον καὶ διὰ τὴν πέψιν καὶ διὰ τὴν ἀτροφίαν. Ἀλλὰ ἡ σπουδαιοτέρα ἀρετὴ τῆς διατροφῆς τῶν παίδων διὰ στερεῶν τροφῶν εἶνε ἡ στερεοποίησις τῆς σιαγόνος καὶ τῶν ὀδόντων, ὅπερ εἶνε μεγίστης σημασίας διὰ τὴν μετέπειτα ζωήν.

Ο ΣΩΦΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΑΠΟΦΥΓΗ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

— **Πῶς πρέπει νὰ ὁδηγῇ ὅν**
— **Αἱ κάμψεις καὶ ἡ ταχύτης**
— **Ἡ κατάργησις τῆς φυρίκτρας**

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ Γεώργιος Βοναλὼ, ὁ γνωστότατος σωφὲρ καὶ νικητὴς τοῦ μεγάλου βραβείου τῶν ἀγώνων τοῦ 1912 εἰς Διέππην καὶ τὸ 1913 εἰς τὸ ἱποδρόμιον τῆς Ἀμιέννης, ἐκθέτει εἰς ἄρθρον του ἐν τῇ Παρισινῇ «Πρωΐᾳ» τὰς αἰτίας τῶν δυστυχημάτων τῶν ὀφειλομένων εἰς τ' αὐτοκίνητα, καὶ δίδει συμβουλὰς φρονήσεως εἰς τοὺς σωφέρ. Νῦν ἐν Ἑλλάδι τὸ αὐτοκίνητον γίνεται τὸ κυριαρχοῦν μέσον συγκοινωνίας.

Καὶ αἱ ὁδηγίαι τοῦ Βοναλὼ, πρέπει ν' ἀναγνωσθῶσι μετὰ προσοχῆς. Ἰδοὺ τὸ ἄρθρόν του:

«Ἀρχεται λοιπὸν ἡ περίοδος τῶν ἐξ αὐτοκινήτων δυστυχημάτων. Δὲν περνᾷ ἡμέρα χωρὶς ν' ἀναγνώσωμεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα, ἄλλοτε εἰς τὴν δευτέραν, πολλάκις εἰς τὴν τελευταίαν ὥραν, εἰς τρεῖς στίχους λεπτομερῆ πρόχειρον διήγησιν ἐπεισοδίων ἁμαξῶν, αἵτινες συγκρούονται ἐπὶ τῶν ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι εἰς τὰς διασταυρώσεις δὲν δύνανται ν' ἀποφύγουν τὰ διάφορα εἴδη τῶν ὀχημάτωνΒικτώριαν, Λαντὼ,καβριαλὲ κτλ. καὶ αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν συνάντησιν τάρρων πρὸ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐπιχώματα, θάμνοι ἢ κάποια οἰκία, ρίπτονται ἐντὸς αὐτῶν, διότι ἀπέφυγον νὰ ρίψουν [illegible]ρεκτικὸν πρὸς τὰ ἐμπρός. Μοι[illegible]σμα ἡ ὀδυνηρὰ διήγησις σο[illegible]φροντὶς ἑνὸς τουρίστ, ὁδηγοῦν[illegible]τον δέον νὰ εἶνε ἡ ἀνάγνωσις εἰς [illegible]μερίδας τοῦ τόπου τὸν ὁποῖον διατρέχει τῶν δυστυχημάτων, διότι γνωστὸν ὅτι ἄνθρωπος γνωρίζων ἀξίζει ὅσον δύο.

«Ἂς ἀφήσωμεν ὅμως τὰς ζοφερὰς αὐτὰς φροντίδας... Διακηρύττω, ὅτι κάθε σωφὲρ ὢν συνετὸς, ἔχει πεῖραν, ὢν κύριος τοῦ ὀχήματός του, γνωρίζων θαυμασίως τὴν ὁδὸν καὶ τὰς διασταυρώσεις, δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ θῦμα δυστυχημάτων....Τὸ βεβαιοῦσι ταὐλάγισιον καὶ τὸ ἔχουν βεβαιώσει. Ἡ αὐτοπεποίθησις αὕτη μοὶ ἔδωκε τὴν ἀπόδειξιν.Συνήντησα ἀπὸ τοὺς πλήρας πεποιθήσεως αὐτοὺς ἐπιμένοντας νὰ μὲ [illegible]μουν νὰ τὐμάσω τὴν συνεσιν καὶ ψυχραιμίαν των, εἰς τὰς κινδυνωδεστέρας περιστάσεις. Ποτὲ—ἀναγνώσατε καλῶς—οὐδέποτε ἐπταιον διὰ τὸ συμβάν. Πνευματικοὶ σωλῆνες διερρηγνύοντο, ἄξονες ἀπεμακρύνοντο ἐλαφρῶς τῆς πλύμνας.....προσέκρουον ἐπὶ χειραμαξίου, ἐπὶ ἱππηλάτου ἁμάξης.

«Ἡ ὁδὸς ἦτο παρὰ πολὺ λασπώδης ἢ πολὺ στεγνή». «Τὸ φρένον δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν ὑπολογισμένην προσπάθειαν τοῦ ὁδηγοῦ.»...Ὁ καρραγωγεὺς, ὁ ὁδηγῶν τὴν ἱππήλατον ἅμαξαν δὲν ἐκράτει καλῶς τὸ δεξιὸν τῆς ὁδοῦ.

«Ἐ ! εἶχον τὴν ἀνήκουστον καλὴν τύχην νὰ μὴ μετρηθῶ εἰς τὰς κούρσας αὐτοκινήτων μετὰ τῶν ὁδηγῶν τούτων αὐτοκινήτων τῶν τόσον ἐμπείρων, τόσον κυρίων τοῦ ὀχήματός των, τόσον ἀλανθάστων, ἀφοῦ ὁδηγοῦσιν ὡς τουρίστ τὰ αὐτοκίνητά των ἐπὶ τῶν ὁδῶν μὲ τὴν μεγάλην παρατηρηθεῖσαν «τὸ ρεκὸρ» «ταχύτητα, τολμῶ νὰ πιστεύσω ὅτι εἰς τὰς κούρσας θὰ μ' ἐνίκων ἀναμφιβόλως.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν θεωρῶ τὰς περιηγήσεις, τῶν τουρίστ, ὅπως ὅλοι.

Ἐν πρώτοις ἡ ταχύτης μοῦ προξενεῖ ἀρίκην. Ἔπειτα δὲν καταβροχθίζω—ἔκφρασις ἀκαδημαϊκὴ—ποτὲ ἕνα καρραγωγέα. Ἀγαπῶ [illegible]ν καρραγωγέα, ὁ ὁποῖος κοιμᾶται ἐντὸς τοῦ [illegible]ρου του, ἀφίνων εἰς τοὺς ἵππους του τὴν [illegible]ντίδα νὰ τὸν φέρουν εἰς τὸ τέλος τῆς πορείας του. Τίς ἄλλως τε ἐγνώρισέ ποτε ποῦ μόμην, θὰ ἐρροχάλιζα.

«Σκέπτομαι, ὅτι ἂν χαλαρώσω τὸ βολάν ἢ κρατῶ αὐτὸ ἐλαφρὰ, ὅπως ὁ καρραγωγεὺς κρατεῖ τὰ ἡνία κυμαινόμενα, θὰ ἤμην βέβαιος ὅτι τὸ ὀχημά μου δὲν θὰ ἐξέφευγε τῆς ὁδοῦ, θὰ ἔκαμνα ὅπως ὁ ἐν λόγῳ καρραγωγεὺς θὰ ἐκοιμόμην, θὰ ἐρροχάλιζα.

«Ἠκολούθησα τοσάκις τὰ κονιορτώδη νέφη τῶν σωφὲρ, οἱ ὁποῖοι ἱπτανται μὲ ταχύτητα 30, 50, πολλάκις 80 χιλιομέτρων, κρατοῦντες τὸ ὡραῖον μέσον τῆς ὁδοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζον, ὅτι τοῖς ἀνήκει ὁλόκληρον καὶ οἱ ὁποῖοι ἐξεδήλουν ἀληθῆ ἔκπληξιν ὅταν τοὺς ἔκαμνα πολὺ εὐγενῶς νὰ ἐννοήσουν, ὅτι ἐπερίμενα ἀπὸ τὴν καλὴν των θέλησιν τὴν στιγμὴν ὅπου θὰ ἠδυνάμην νὰ περάσω ἐμπρός, ὅτι εἶμαι πλήρης συγκαταβάσεως διὰ τὸν ἀγαθὸν ἀγρότην καὶ τὸν ἔντιμον καρραγωγέα, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ, δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, ἐβαδίζει ἐκεῖ ποῦ ἔχει ἀνάγκην νὰ πορευθῇ, χωρὶς νὰ σκοτίζεται τί συμβαίνει ὀπισθεν αὐτοῦ. Διότι κοιμᾶται. Πρὸς τί νὰ τὸν ἀφυπνήσω μὲ ἀγρίας ἐπικλίσεις καὶ ὑβριστικὰς ἐπιφωνήσεις ;

«Πάντες τείνουσιν πρὸς τὴν ταχύτητα καὶ πρὸς τὴν ἰδιάζουσαν ἐκείνην μέθην τῶν γνωστὴν εἰς ὅλους τοὺς σωφὲρ. Πρέπει οἱ ὁδηγοί, οἱ ὁποῖοι εὐκόλως κινοῦνται μὲ ταχύτητα 80 χιλιομ., ν' ἀποκτήσουν μεγάλην ἕξιν τῆς ὁδοῦ, τὴν ἰδιάζουσαν αἴσθησιν ἡ ὁποία ἀποκτᾶται μόνον διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς ἀσκήσεως, τέλος τὸ πρώτιστον προτέρημα τῆς σαφοῦς ἐκτιμήσεως τῶν σχετικῶν ταχυτήτων καὶ τῶν ἀποστάσεων, τὸ ὁλόμμα, ὅπως γραφῇ ἡ λέξις «τέλος» εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν δυστυχημάτων. Δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη, ἡ δὲ γενεά μας λαμβάνει παλαιὰ μαθήματα· προπαρασκευάζει γενεάν, ἥτις θὰ ὑπολογίζῃ καὶ θὰ ἐνεργῇ εἰς τὸ πέμπτον τοῦ λεπτοῦ, ὡς οἱ ἐκλεκτοὶ ἐκ τῶν ἀεροναυτῶν μας.

«Ἐὰν τοῦ παρόντος ἐὰν θέλετε νὰ πιστεύσετε ἕνα διδάκτορα αὐτοκινήτων, παραδεχθῆτε ὦ ! σωφὲρ, ὅτι τὰ χαμηλὰ ὀχήματα εἶνε ἀποτέλεσμα λίαν σοβαρᾶς σπουδῆς καὶ πειραμάτων, ὅτι εἶνε εὐσταθέστερα τῶν ἄλλων καὶ ὅτι σᾶς εὐκολύνουν τὴν προφύλαξιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν. Ἀποφεύγετε τὰ πεζοδρόμια καὶ τὰς ἐξοχὰς τῶν θηρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἐπικίνδυνοι.

«Σκεφθῆτε, ὅτι τὸ πλῆθος ἔχει ἀνάγκην ἀγωγῆς, ὅτι κινεῖσθε μὲ αὐξάνουσαν ταχύτητα καὶ ὅτι εἰς τὰς περιηγήσεις φθάνετε τὴν ταχύτητα τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν δὲν ἐπετύγχανον εἰς τὰ ἱπποδρόμια.

«Ἐστὲ συνετοί.

«Καταργήσατε τὴν ἐλευθέραν ἐκφυγὴν, διὰ ν' ἀκούετε καλλίτερα τὸν θόρυβον τῆς ὁδοῦ.

«Μεταχ

κόλως ἐννοεῖται ὁ ἐπαγγελματικὸς οὗτος φωσφορισμὸς δὲν εἶνε παρὰ χρονία δηλητηρίασις ἐκ φωσφόρου καὶ ἐκδηλοῦται πρὸ πάντων εἰς τοὺς ἐργάτας ἐκείνους οἵτινες ἐμβαπτίζουσι τὰ ἄκρα τῶν πυρείων εἰς φωσφορικὸν πολτόν.

Ἡ δηλητηρίασις ὑποβοηθεῖται ὑπὸ τῆς ἐλλείψεως ἀερισμοῦ τοῦ ἐργοστασίου ἐκ τῆς ἀθαρσίας τῶν χειρῶν τῶν ἐργατῶν, ἐκ τῆς συνηθείας τοῦ ἐντὸς τῶν ἐργοστασίων φαγητοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀτομικῆς ὑγιεινῆς. Ὁ χρόνιος φωσφορισμὸς ἐκδηλοῦται μετὰ γενικῶν διαταραχῶν ἀναιμίας, διαρροίας, ἐμέτου, καχεξίας, δυσπεψίας, καὶ φωσφορικῆς νεκρώσεως. Τὸ τελευταῖον τοῦτο στάδιον ἀρχεται διὰ πόνων τῶν ὀδόντων, καὶ ἐξογκώσεως τῶν οὐλῶν ἅτινα καθίστανται ἐρυθρὰ καὶ αἱ ματώδη, συνοδεύεται δὲ ὑπὸ ἐξογκώσων τῶν σιαγονικῶν ὀστῶν ἰδίως δὲ τῶν τῆς κάτω σιαγόνος μετὰ συμπτωμάτων περιοστίτιδος.

ΑΘΗΝΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ
Σελ. η 30 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλίου ὥρα 5 λεπ. 05 — Δύσ. 7 λεπ. 01

Τῶν ἁγίων Τίμωνος καὶ Περμενᾶ

ΚΑΠΟΙΑ προσπάθεια τακτοποιήσεως καὶ εἰς τὴν μορφὴν καὶ εἰς τὰς σκέψεις τοῦ κόσμου ἤρχισεν ἐμφανιζομένη. Ὁ πολεμικὸς πυρετὸς κατεστάλη καὶ τῆς εἰρήνης ἡ ἱλαρὰ μορφὴ σκορπίζει τώρα τὰς φυσικὰς πρώτας μερίμνας της. Εἶνε φυσικὸν τοῦτο. Ἀλλὰ πᾶσαν μέριμναν συνοδεύει ἡ ἐλπὶς καὶ ἐξαιρετικῶς ἡ πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου δύναται σήμερον νὰ πιστεύῃ εἰς μέλλον ἰδικόν της μέγα καὶ ἐγγύτατον, καθ' ὃ ἡ ἄνεσις γενικωτέρα θ' ἀποθῇ καὶ πλουσία θὰ ἐπέλθῃ ἡ ταχίστη μετατροπὴ τῶν μεριμνῶν τῆς γαλήνης καὶ προόδου. Διὰ τὰς Ἀθήνας τὸ μέλλοντης ὡς πόλεως εἶνε τεράστιον ὄντως καὶ οἱ Ἀθηναῖοι θὰ εἶνε οἱ πρῶτοι ἐξ Ἑλλάδος, οἵτινες θὰ δεχθῶσι τὰ ἀγαθὰ τῆς μεγαλύνσεως τοῦ κράτους καὶ τῶν νέων συγκοινωνιῶν του μετὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης.

Ὁ Βασιλεὺς Γερμανὸς ἀρχιστράτηγος

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ἀπονέμει εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ.

Διὰ τοῦ ἰδίου τηλεγραφήματος ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ Κάϊζερ ἀπένειμεν εἰς τὸν Διάδοχον τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ.

Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνεκροτήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἠσχολήθη ἐπὶ τῆς καταστάσεως.

Ἡ Βασίλισσα καὶ οἱ τραυματίαι

Χθὲς τὴν πρωΐαν κατῆλθεν ἐκ Δεκελείας ἡ Βασίλισσα Ὄλγα καὶ ἐπεσκέφθη τοὺς εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεῖα νοσηλευομένους τραυματίας.

Ὑπουργικαὶ συνεργασίαι

Τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθὲς μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συνεργάσθησαν μετὰ τοῦ κ. Κορομηλᾶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν κ.κ. Ρέπουλης καὶ Διομήδης.

Ἄφιξις τοῦ κ. Γρυπάρη

Μὲ τὸ Αὐστριακὸν τῆς γραμμῆς «Μπρουένι» ἀφίκετο χθὲς ἐκ Τεργέστης μέσῳ Πατρῶν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Γρυπάρην ἐκτακτος ἀποστολή, ἡ ἀναγγείλασα εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Αὐλὰς τὴν ἀνάρρησιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὸν ἑλληνικὸν θρόνον. Τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς ἀποβοβασθέντα ἀνῆλθον πάραυτα εἰς Ἀθήνας.

Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βασιλέα χθὲς τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Α. Μ. Κωνσταντῖνον Δωδέκατον
Τῷ βίνκας

Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν

Ἐπίτης πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν ἀπέστειλε τὸ κατωθι τηλεγράφημα:

Ἐξοχώτατον Βενιζέλον
Πρωθυπουργὸν
Βουκουρέστιον

Συγχαίρομεν πατρίδι, συγχαίρομεν δυνάμει ἐπιτελεσθὲν γιγάντιον ἔργον.

Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν

Ἀνδρέας Καραβίας

Ἡρωικὸν θάνατον εὗρε κατὰ τὴν τελευταίαν εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία μαχὴν ὁ συμπαθέστατος νεανίας, γόνος ἐγκρίτου Ἰθακησίου οἴκου, υἱὸς τοῦ μακαρίτου Αἰάντος Καραβία, βουλευτοῦ Ἰθάκης καὶ Γενικοῦ προξένου. Ἀρτίως μορφωμένος καὶ λαμπρῶς ἐν Αἰγύπτῳ ἐγκατεστημένος ὁ ἀλησμόνητος Ἀνδρέας ἐκ τῶν προστατῶν πολυμελοῦς καὶ πολυπαθοῦς οἰκογενείας, ἔσπευσεν ἐνθουσιῶν εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ ἔπεσε γενναῖος μαχόμενος κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν αὐτῆς.

Προαγωγὴ τοῦ στρατηγοῦ Ἐντοῦ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον, ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας προήγαγε τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς κ. Ἐντοῦ εἰς ἀρχηγὸν σώματος στρατιᾶς.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

[Ὁ Ἱερός]

Ἡ φύσις ἢ μᾶλλον τὸ σῶμα δὲν παρήγαγε καθημερινῶς ἀηδέστερον πρᾶγμα ἀπὸ τὸ θέμα αὐτό, τοῦ ὁποίου εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ δώσω σήμερον ἀσφαλῆ θεραπείαν.

Ἰδοὺ ἡ συνταγή μου:

Farine de moudarde	2 gram.
Talc pulverisé	60 »

Γίνεται κάλλιστον μίγμα δι' οὗ ἀλείφετε τὴν πρωΐαν χεῖράς τε καὶ πόδας. Τὴν νύκτα ὅμως πέρνετε ἕνα ποδόλουτρον μὲ ὕδωρ μεμιγμένον δι' ὄξους καὶ εἶτα ἀλείφετε αὐτοὺς διὰ τοῦ ἑξῆς μίγματος:

Ichtyol	a a 5 gram.
Terebenthine	
Oxyde de zinc	2 »
Vaseline	40 »

Εἶνε τὰ τελειότερα φάρμακα, ἅτινα ἀκινδύνως θὰ σᾶς ἀπαλλάξουν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν τοῦ ἀηδοῦς ἐλαττώματος.

Ι. Ἀτρείδης

Ἡ ὑγεία τοῦ κ. Δημάρχου

Τηλεγραφήματα ἑσπερινὰ ἐκ Βιέννης, σχετικῶς μὲ τὴν ὑγείαν τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Μερκούρη, ὑποστάντος, ὡς γνωστόν, στομαχικὴν ἐγχείρησιν, βεβαιοῦν, ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα ἐπιπλοκὴ ἕνεκα μικρᾶς αἱμορραγίας ἐβελτιώθη ἐπαισθητότατα, οἱ δὲ ἰατροὶ προσδοκοῦν ταχεῖαν ἴασιν.

Οὕτως αἱ πρῶται ἀνησυχίαι ἀποδεικνύονται εὐτυχῶς ὑπερβολικαί.

Χθὲς δὲ τὴν πρωΐαν ἀνεχώρησαν διὰ Βιέννην ἡ κυρία δημάρχου μετὰ τοῦ υἱοῦ της κ. Γ. Μερκούρη.

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ὁ ἀρχιστράτηγος)

Ὁ Κάϊζερ, περήφανος
στὴν δόξα τοῦ γαμπροῦ του,
τὸν ἔκαμε Ἀρχιστράτηγο
τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ του.

Καὶ εἶπαν τῆς Ἀνατολῆς
οἱ Πρῶσσοι κεχηνότες:
Ἀλλοῦ τὰ κακαρίσματα
κι' ἀλλοῦ γεννοῦν ἢ κότες!..

Ὁ Γελωτοποιός

Ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον καὶ Γυμνάσιον Θηλέων

Τὸ ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων συμπληροῦται ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου δι' ἱδρύσεως πλήρους γυμνασίου θηλέων, ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ εἰς ὃ θέλουσι διδάξει οἱ ἄριστοι τῶν παρ' ἡμῖν καθηγητῶν.

Γίνονται δεκταὶ μαθήτριαι ἐσωτερικαί, ἡμιτρόφιοι καὶ ἐξωτερικαί. Κανονισμοὶ στέλλονται τῷ αἰτοῦντι.

Ἐγγραφαὶ καθ, ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ, ὁδὸς Σίνᾶ ἀριθ. 16 8—12 π.μ.

Ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὸν Βασιλέα

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀπήντησε χθὲς διὰ τοῦ κάτωθι τηλεγραφήματος πρὸς τὸν Βασιλέα ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγαλοσταύρου καὶ διὰ τὴν ἔκφρασιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πρὸς αὐτὸν τῆς Ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

«Βαθύτατα συγκεκινημένος ἀπὸ τὸ τηλεγράφημα τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος παρακαλῶ Αὐτὴν εὐλαβῶς νὰ δεχθῇ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀναλλοιώτου μου εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἐπιεικῆ ἐκτίμησιν τῶν ὑπηρεσιῶν μου.

«Μὲ τὸ εὐτυχὲς τέρμα καὶ τοῦ δευτέρου πολέμου ὑπὸ τὸν Μέγαν Στρατηλάτην-Βασιλέα ὅστις διὰ τοῦ ξίφους του μεγαλύνει τὴν Ἑλλάδα, ἡ φιλτάτη Πατρὶς καταλαμβάνει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ μὲ σταθερὸν βῆμα θέλει χωρήσει εἰς εὐρύτατον μέλλον ἀσφαλίζουσα τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτῆς.

Βενιζέλος

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Ὁ Κλεάνθης ζητεῖ οἰκίαν.
— Πόθεν ἐνοικιάζεται τὸ θπῆτι;
— Ἑκατὸ δραχμάς... Ἔχει βλέπετε καὶ μπαλκόνι.
— Καὶ χωρὶς τὸ μπαλκόνι παρακαλῶ;

ΗΤΟΥΡΚΙΑ
ΚΑΙ ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΤΙ ΦΡΟΝΟΥΣΙΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

— **Δὲν μᾶς δίδουν καμμίαν νῆσον**
— **Οἱ λόγοι καὶ αἱ προφάσεις**
— **Καὶ πάλιν ἡ Ὀθωμανικὴ κυριαρχία**

ΜΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ "ΧΡΟΝΟΥ,,

Ὁ χθὲς κομισθεὶς Παρισινὸς «Χρόνος» δημοσιεύει τὴν ἀκολουθον ἐκ Κων)πόλεως ἀνταπόκρισιν·

«Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὁριστικῆς ἐκχωρήσεως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, τὸ ὁποῖον συζητεῖ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος μετὰ τοσούτου ἐνδιαφέροντος, ἠδυνήθην νὰ συλλέξω τὰς γνώμας τῶν αὐθεντικωτέρων κύκλων τῆς πρωτευούσης. Αἱ δηλώσεις αἵτινες μοὶ ἐγένοντο θὰ σᾶς δώσωσιν ἰδέαν περὶ τῆς ἀπόψεως τὴν ὁποίαν ἡ Πύλη σκέπτεται νὰ ὑποστηρίξῃ ἐνώπιον τῶν Δυνάμεων.

Κατ' ἀρχάς, ὡς δηλοῦται ἐνταῦθα, πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις, ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Ἀρχιπελάγει, δύο κατηγοριῶν νήσων. Ἡ πρώτη περιλαμβάνει τὰς δωδεκανήσους πρὸς νότον τοῦ Αἰγαίου, κατεχομένας νῦν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ ἀποτελούσας τὸ πολιτικὸν σύνολον ὃπερ καλεῖται δωδεκάνησα. Ἡ τύχη αὐτῶν ἐκανονίσθη ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, ἥτις ἔθεσε τέρμα εἰς τὸν Ἰταλοτουρκικὸν πόλεμον. Θὰ ἐπιστραφῶσιν αὗται εἰς τὸν νόμιμον αὐτῶν ἰδιοκτήτην εὐθὺς ὡς οὗτος ἀποδείξῃ εἰς τὸν ἐνεχυροφύλακά του ὅτι οἱ προβλεπόμενοι ὅροι τῆς ἐκκενώσεως ἐξεπληρώθησαν ἐπακριβῶς ὑπ' αὐτοῦ. Εἶνε λοιπὸν αὕτη διαφορά, ἥτις δύναται εὐκόλως νὰ ἐξομαλυνθῇ ὑπὸ τῆς Πύλης εὐθὺς ὡς αὕτη ἐπανεύρει ὀλίγην ἡσυχίαν ἀπαραίτητον πρὸς διεξαγωγὴν τοιούτου εἴδους διαπραγματεύσεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Εὐρώπην, δὲν ἔχει νὰ ἀσχοληθῇ περὶ αὐτῶν. Θὰ ἦτο πράγματι ἀκατανόητον νὰ σκεφθῇ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ κάμῃ δῶρον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁμάδος νήσων, ἥτις μένει ἐντελῶς ἐκτὸς τῶν νῦν συζητήσεων. Διότι, ἐὰν ἡ πεῖρα τῶν πολέμων τοῦ παρελθόντος ἀποδεικνύει ὅτι ὁ νικητὴς δὲν κρατεῖ τὸ σύνολον τῶν καταληφθέντων ἐδαφῶν, ἡ Ἱστορία δὲν παρουσιάζει καθόλου παράδειγμα κατὰ τὸ ὁποῖον ἐδάφη μὴ κατεχόμενα, παραμένοντα ὅ' ἐντελῶς ἐκτὸς τῆς ζώνης τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὸν κτηθέντα καὶ αὐτοπροαιρέτως παρεδόθησαν εἰς τὸν κατακτητήν.

Ἡ περίπτωσις, εἶνε ἀληθὴς, δὲν προεβλέπετο ὑπὸ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης. Ἀλλὰ τὸ διπλωματικὸν τοῦτο ὄργανον δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἀσχοληθῇ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὅπως δὲν εἶχε καὶ νὰ προΐδῃ τὴν ὧραν παράδοσιν εἰς οἱονδήποτε τοῦ βιλαετίου τοῦ Ἰκονίου, παραδείγματος χάριν.

Ἀπομένει ἡ ὁμὰς τῶν νήσων αἵτινες πραγματικῶς κατέχονται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ἐκεῖ, ἐπίσης ἡ ἀντίστασις τῆς Πύλης ὅπως δεχθῇ τὴν ἄμεσον εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησιν παραμένει πλήρης καὶ ἀκλόνητος. Ἐκ τῶν δύο τὸ ἕν, ἀναφωνοῦσιν ἐνταῦθα, ἡ ἡ Εὐρώπη εὔχεται τὴν διατήρησιν τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἐν Ἀσίᾳ ἢ τὸ μέλλον τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας τὴν ἀφίνει ἀδιάφορον. Ἐὰν ὅπως τὸ πιστευόμενον, ἡ ἐπιθυμία της ὅπως ἴδῃ μίαν Τουρκίαν ἀναγεννωμένην καὶ εὐημεροῦσαν εἶνε εἰλικρινής, δὲν ὀφείλει νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως αἱ νῆσοι αἱ κείμεναι εἰς ὀλίγων λεπτῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν ἀκτὴν περιέλθωσιν εἰς μὴ Τουρκικὴν κυριαρχίαν.

Τὸ καθήκον τῆς διατηρήσεως τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ὀθωμανικῆς κυριαρχίας ἐξηγεῖται εὐκόλως διά τινας ἐξ αὐτῶν, ἐκ τῆς ἐπιβλητικῆς ἀνάγκης ὅπως περιφρουρηθῇ ἡ εἴσοδος τῶν Στενῶν καὶ διὰ τὰς ἄλλας ἀπὸ τὴν φροντίδα τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Πύλης ἀπὸ τὰ αἰώνια στοιχεῖα ταραχῆς τὰ ὁποῖα θὰ ἀπετέλουν, ἐν τῇ ἀμέσῳ γειτνιάσει της, αἱ ἑστίαι λαθρεμπορίου καὶ ἐξεγέρσεων εἰς ἃς μοιραίως θὰ μεταβληθῶσιν ἅπασαι αἱ νῆσοι αὗται εὐθὺς ὡς θὰ περιέλθωσιν εἰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦτο ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ μὴ δεχθῇ εἰμὴ συμφωνίαν περιοριζομένην εἰς τὸ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου εὐρεῖα αὐτονομία ὑπὸ τὴν πραγματικὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου.

Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

— **Τὰ ἄρθρα τοῦ προσχεδίου**
— **Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ ἀναθεώρησις**
— **Τελευταία συνεδρίασις**

ΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἡ εἰρήνη τέλος ὑπογράφεται σήμερον τὴν 9ην π. μ. ὥραν ἐν Βουκουρεστίῳ.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν θὰ ἐπακολουθήσῃ δοξολογία, κανονιοβολισμοὶ δὲ θ' ἀναγγείλουν τὸ εὐχάριστον γεγονός.

Αἱ λοιπαὶ τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν εἰρήνην ἔχουσιν ὡς κατωτέρω.

Τὰ ἄρθρα τοῦ προσχεδίου

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 27 Ἰουλίου. (Ἀθην.) Ἡ περὶ εἰρήνης Συνδιάσκεψις συνῆλθε χθὲς εἰς πολύωρον συνεδρίασιν. Ὁ πρόεδρος κ. Μαγιορέσκο ἀνέγνωσε τὰ ἀπὸ τῆς 9ης καὶ 11ης ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν πρεσβειῶν Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας δι' ὧν αἱ δύο αὐταρχίαι δηλοῦν, ὅτι ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου. Αἱ δύο διακοινώσεις εἶνε ἐπιστεραι τῆς μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων ἐπιτεύξεως συμφωνίας.

Ὁ Βούλγαρος πληρεξούσιος κ. Ράδεφ ἐδήλωσεν, ὅτι ἔχει γνῶσιν τῶν διακοινώσεων τούτων παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του, ἀλλ' ἐν τούτοις οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι θὰ ὑπογράψουν τὴν συνθήκην.

Ὁ πρόεδρος κ. Μαγιορέσκο ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ κ. Ράδεφ ἀναγράψας αὐτὴν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ.

Κατόπιν τούτων ὁ Ρουμᾶνος πληρεξούσιος κ. Πισώκη ἀνέγνωσε τὸ ἐπισδοθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κ. Μαγιορέσκο σχέδιον τῶν ὅρων τῆς συνθήκης ὅπερ ἔχει οὕτω

Ἄρθρον 1ον). Ἡ Συνθήκη ἡ ἀποκαθιστῶσα τὴν συνομολογηθεῖσαν μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν εἰρήνην, ἐπικυροῦται.

Ἄρθρον 2ον) Συνομολογεῖται εἰρήνη μεταξὺ Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας καὶ καθορίζεται ἡ γραμμὴ τῶν νέων συνόρων. Προθεσμία δύο ἐτῶν χορηγεῖται διὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν φρουρίων τοῦ Ρουχτσουκίου καὶ τῆς Σούμλας καὶ 15 ἡμερῶν προθεσμία διὰ τὴν ἐπιτόπιον χάραξιν τῶν συνόρων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, οἱ συμβαλλόμενοι θὰ καταφύγουν εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας ἢ τῆς Ἑλβετίας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγένετο ἀποδεκτόν.

Ἄθρον 3ον). Ἀφορᾷ εἰς τὴν εἰρήνην μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Σερβίας καὶ ἡ συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ ἀνεβλήθη διὰ τὴν πρωΐαν αὔριον.

Ἄθρον 4ον). Ἀφορᾷ εἰς τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα καὶ περιλαμβάνει ὅρον παραιτήσως τῆς Βουλγαρίας πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῆς Κρήτης. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως ἡ Ἑλλὰς ἐπρότεινεν ὅπως τοῦτο ἐξετασθῇ ἀπὸ μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἡ Βουλγαρία ἀρνήθη ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἀποφυγῆς νέων διαφορῶν. Ἡ Βουλγαρία δέχεται τὰς [illegible] τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ Σχολεῖα [illegible] κλησίας.

Οἱ Σ[illegible] ζήτημα τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν [illegible] νονιζόμενον ὑπὸ τοῦ Σερβικοῦ [illegible] δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενο [illegible] Συνθήκης.

Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη, τοῦ κ. Μαγιορέσκο δηλώσαντος ὅτι σήμερον ἡ Διάσκεψις θ' ἀσχοληθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποστρατεύσεως καὶ τῆς ἐγκρίσεως τῶν διαφόρων σημείων τῆς Συνθήκης

Ἡ ὑπογραφὴ θὰ γίνῃ τὴν Δευτέραν.

Ἀπόψε παρατίθεται ἐπίσημον γεῦμα εἰς τοὺς Ἀνακτόρους. Τὴν Δευτέραν δὲ παραθέτει δεῖπνον ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Βουκουρεστίου.

Ἡ τελευταία συνεδρίασις

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 27 Ἰουλίου (Ἀθ) —Ἡ συνδιάσκεψις τῆς εἰρήνης συνῆλθε τὴν πρωΐαν εἰς τελευταίαν συνεδρίασιν. Ὁ κ. Πάσιτς ἀνέγνωσε δήλωσιν, καθ' ἣν ἡ Σερβία ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δίκαίωμα νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ συνέδριον τῆς Χάγης διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως. Ὁ κ. Βενιζελος εἰς ὁμοίαν προέβη δήλωσιν. Ἡ συνδιάσκεψις εἶτα ἐπανέλαβε τὴν συζήτησιν τῶν ἄρθρων τῆς συνθήκης.

Τὸ ἄρθρον 5, ἀφορῶν εἰς τὴν ἀποστρατεύσιν, ἐγένετο δεκτόν.

Τὸ ἄρθρον 6 ἀφορᾷ τὴν ἐκκένωσιν ὑπὸ τῶν στρατῶν τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἐκκένωσις θὰ γίνῃ μετὰ τὴν Βουλγαρικὴν ἀποστράτευσιν. Τὸ ἄρθρον ἐγένετο δεκτόν.

Τὸ ἄρθρον 7 ἀναφέρεται εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν στρατευμάτων διὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους καὶ ἐγένετο δεκτόν.

Τὸ ἄρθρον 8 ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων πολέμου καὶ τὸ ἄρθρον 9 περὶ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς εἰρήνης ἐγένοντο δεκτά.

Πρὸ τῆς λήξεως τῶν συζητήσεων ὁ κ. Βενιζέλος ἠρώτησεν ἐκ νέου τοὺς Βουλγάρους ἐὰν θέλουν νὰ παραδεχθοῦν τὴν δήλωσιν διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἐλευθερίαν τῶν σχολείων [illegible] τῶν ἐκκλησιῶν, ἥτις ἔμεινεν ἐκκρεμής.

Ὁ κ. Ράδεφ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα ἀμέσως καὶ λυπεῖται ὅτι δὲν ἔρθασεν εἰς ἀποτέλεσμα μὲ ὅλα τὰ κράτη.

Ὁ κ. Σπαλαϊκοβιτς ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ζήτημα τῶν συνόρων τῆς παλαιᾶς Σερβίας, ἐκκρεμὲς ἀπὸ τοῦ Βερολινείου συνεδρίου, ἐκανονίσθη.

Ὁ κ. Τόντσεφ ἀνέγνωσε δήλωσιν καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία θὰ ἐπεθύμει ὅπως ἡ διανομὴ τῶν χωρῶν γείνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθνικοτήτων· ἐν τούτοις ἡ Βουλγαρία παραδέχεται τὴν βάσιν τῆς ἐκ τῶν γεγονότων καταστάσεως καὶ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰ λάβουν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τύχην τῆς Βουλγαρίας ἐν σχέσει πρὸς τὰς θυσίας, ἃς ὑπέστη.

Ὁ κ. Πολίτης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπογράφει μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ συνθήκη βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἰσορροπίας καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς ἐκ τῶν γεγονότων προκυψάσης καταστάσεως.

Ὁ κ. Σπαλαϊκοβιτς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ συνθήκη εἶνε ἔργον δικαιοσύνης καὶ ἀκριβοῦς ἰσορροπίας.

Ὁ πρόεδρος κ. Μαγιορέσκο λέγει ὅτι νομίζει ὅτι διερμηνεύει τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῆς Διασκέψεως διακηρύττων ὅτι αἱ γενομεναι δηλώσεις δὲν ἐξασθενοῦσι τὴν ἀξίαν τῆς κλεισθείσης εἰρήνης καὶ ὅτι ἐγκαθίσταται ἡ ὁριστικὴ εἰρήνη. Κατόπιν ἐλύθη ἡ συνεδρίασις.

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης θὰ γίνῃ αὔριον τὴν 9 π. μ. καὶ κατόπιν θὰ ἀκολουθήσῃ δοξολογία

Κανονιοβολισμοὶ θ' ἀναγγείλουν εἰς τὴν πόλιν τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης.

Παράπονα Ρωσσικῆς ἐφημερίδος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 27 Ἰουλίου. (Ἀθην.) — Ἡ «Νοβόγιε Βρέμια» γράφει ὅτι ἡ παραχώρησις τῆς Καβάλλας εἰς τὴν Ἑλλάδα διασαλεύει τὴν ἰσορροπίαν τῆς Βαλκανικῆς καὶ φέρει κατὰ τῆς Ρωσσίας ὀδυνηρὸν πλῆγμα, κυρίως διότι τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν σύμμαχον Γαλλίαν καὶ τὴν φίλην Γερμανίαν.

Ἡ παραχώρησις τῆς Καβάλλας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΣ 27 Ἰουλίου. (Ἀθην.) — Ἡ Κυέβρνησις διέταξε τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτήν της νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν ὅτι ἀπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν συνθήκην χετικῶς μὲ τὴν Καβάλλαν.

Ἡ Αὐστρία προέβη ἐπίσης εἰς ὅμοιον διάβημα.

Βουλγαρία καὶ Κρήτη

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 27 Ἰουλίου (ἐπεῖγον) 10 π.μ. (Ἀθην.).—Τὸ ἄρθρον 4 τῆς συνθήκης ἀφορᾷ εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Εἰδικὴ διάταξις λέγει· Ἡ Βουλγαρία παραιτεῖται πάσης ἐπὶ τῆς Κρήτης ἀξιώσεως κατακτηθείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποτελούσης κοινὴν κτῆσιν τῶν τεσσάρων ἐμπολέμων τῶν νικησάντων τὴν Τουρκίαν.

Ἡ Βουλγαρία διὰ τὴν Καβάλλαν

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 27 Ἰουλίου (Ἀθηναϊκόν.).—Ἡ Βουλγαρία παρητήθη τῶν ἐπὶ τῆς Καβάλλας ἀξιώσεών της.

Συγχαριτήρια Γκρέϋ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 27 Ἰουλίου (Ἀθηναϊκόν.).—Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ρουμανίας κ. Μαγιορέσκο, ἔλαβε συγχαρητήρια ἀπὸ τὸν Σὶρ Ἐδουάρδον Γκρέϋ, διὰ τὴν συνθήκην εἰρήνης τοῦ Βουκουρεστίου.

**Ὁ Ρωσσικὸς τύπος διὰ τὴν στάσιν τῆς Γ